

Să citim Biblia împreună

Evangelhia după Marcu CAPITOLUL 12

36 Însuși David, fiind insuflat de Duhul Sfânt, a zis : „Domnul a zis Domnului meu : „Șezi la dreapta Mea, până voi pune pe vrăjmașii Tăi sub picioarele Tale.” 37 Deci chiar David Îl numește Domn ; atunci cum este El fiul lui ?” Și gloata cea mare Îl asculta cu plăcere.

Mustrea Cărturarilor

38 În învățătura pe care le-o dădea, Isus le zicea : „Păziți-vă de cărturari, căroră le place să umble în haine lungi și să le facă lumea plecăciuni prin piețe. 39 Ei umblă după scaunele dintâi în sinagogi și după locurile dintâi la ospete ; 40 casele văduvelor le mănâncă și fac rugăciuni lungi de ochii lumii. O mai mare osândă va veni peste ei.”

Văduva săracă

41 Isus ședea jos în fața vistieriei Templului și Se uita cum arunca norodul bani în vistierie. Mulți, care erau bogați, aruncau mult. 42 A venit și o văduvă săracă și a aruncat doi bănuți, care fac un gologan. 43 Atunci Isus a chemat pe ucenicii Săi și le-a zis : „Adevărat vă spun că această văduvă săracă a dat mai mult decât toți cei ce au aruncat în vistierie ; 44 căci toți ceilalți au aruncat din prisosul lor, dar ea, din sărăcia ei, a aruncat tot ce avea, tot ce-i mai rămăsese ca să trăiască.”

CAPITOLUL 13

Dărâmarea Ierusalimului și venirea Fiului omului

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII	
DUMINICA	9 - 12 18 - 20
JOI	18 - 20
Live pe : www.cezareea.ro VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !	

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I Samuel 25 : 6

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STR. CASTANILOR • Nr. 119 • Cod 320 030

1 Când a ieșit Isus din Templu, unul din ucenicii Lui I-a zis : „Învățătorule, uită-Te ce pietre și ce zidiri !” 2 Isus i-a răspuns : „Vezi tu aceste zidiri mari ? Nu va rămâne aici piatră pe piatră care să nu fie dărâmată.”

3 Apoi a șezut pe Muntele Măslinilor în fața Templului. Și Petru, Iacov, Ioan și Andrei L-au întrebat deoparte : 4 „Spune-ne când se vor întâmpla aceste lucruri și care va fi semnul când se vor împlini toate aceste lucruri ?” 5 Isus a început atunci să le spună : „Băgați de seamă să nu vă înșele cineva. 6 Fiindcă vor veni mulți în Numele Meu și vor zice : „Eu sunt Hristosul !” Și vor înșela pe mulți. 7 Când veți auzi despre războaie și vești de războaie, să nu vă înpăimântați, căci lucrurile acestea trebuie să se întâmple. Dar încă nu va fi sfârșitul.

8 Un neam se va scula împotriva altui neam, și o împărăție împotriva altei împărății ; pe alocuri vor fi cutremure de pământ, foamete și tulburări. Aceste lucruri vor fi începutul durerilor. 9 Luați seama la voi înșivă. Au să vă dea pe mâna soboarelor judecătorești și veți fi bătuți în sinagogi ; din pricina Mea veți fi duși înaintea dregătorilor și înaintea împăraților, pentru ca să le slujiți de mărturie. 10 Mai întâi trebuie ca Evangelhia să fie propovăduită tuturor neamurilor.

11 Când vă vor duce să vă dea în mâinile lor, să nu vă îngrijorați mai dinainte cu privire la cele ce veți vorbi, ci să vorbiți orice vi se va da să vorbiți în ceasul acela ... (Va continua)

Nr. 120 / D. 19 Iunie 2016 www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

LUCA 11 : 13
„Tatăl vostru cel din ceruri va da Duhul Sfânt celor ce I-L cer !”

- După treizeci și trei de ani !
- Putem să ne ridicăm !
- Dumnezeu dăruiește Duhul Sfânt !
- Ispita lumii !
- Proverbe despre lăcomie.
- Dicționare și Versetul săptămânii.
- Să citim Biblia împreună !

Editorial. Pogorârea Duhului Sfânt sau Cincizecimea

„În ziua Cincizecimii, erau toți împreună în același loc. Deodată, a venit din cer un sunet ca vâjăitul unui vânt puternic și a umplut toată casa unde ședeau ei. Niște limbi ca de foc au fost văzute împărțindu-se printre ei și s-au așezat câte una pe fiecare din ei.

Și toți s-au umplut de Duh Sfânt și au început să vorbească în alte limbi, după cum le dădea Duhul să vorbească”. (Faptele Apostolilor 2 : 1 - 4)

Promisiunea Domnului Isus a fost aceasta : „EU voi ruga pe Tatăl și EL vă va da un alt Mângâietor, care să fie cu voi pentru totdeauna, Duhul Adevărului ... rămâne cu voi și va fi în voi” (Ioan 14 : 16 - 17). Acest adevăr este în vigoare și astăzi, fiindcă CEL care l-a spus, nu l-a abrogat !

Ioan nota cuvintele Domnului Isus : „Totuși vă spun adevărul : vă este de folos să Mă duc ; căci, dacă nu Mă duc Eu, Mângâietorul nu va veni la voi ; dar, dacă Mă duc, **vi-L voi trimite**”. (Ioan 16 : 7)

Cum vine Duhul Sfânt în viața unui om ? Prin *turnare*. Adică de sus ! Un alt aspect care se deduce este ideea de *vas* care este umplut cu ceva ! Omul devine un fel de purtător de Duh Sfânt !

Apostolul Petru spunea despre Domnul Isus : „Și acum, odată ce S-a înălțat prin dreapta lui Dumnezeu și a primit de la Tatăl făgăduința Duhului Sfânt, a **turnat** ce vedeți și auziți”. (Faptele Apostolilor 2 : 33) Luca descrie ce auzeau ascultătorii privitori, (Fapte 2 : 1 - 11), dar scrie foarte puțin despre ceea ce vedeau ei în acele momente, privind grupul de credincioși aflat la rugăciune. Cei care au participat la stăruințe, înțeleg foarte bine la ce se referea Luca !

De ce este important Duhul Sfânt ? Există două aspecte ale lucrării Lui, pentru :

- necredincioși. În Ioan 16 : 8 scrie : „Și când va veni EL, **va dovedi lumea vinovată în ce privește păcatul, neprihănirea și judecata**”.
- credincioși. Tot Ioan, în capitolul 16 : 13 redă cuvintele Domnului Isus : „Când va veni Mângâietorul, Duhul adevărului, **are să vă călăuzească în tot adevărul ; căci El nu va vorbi de la El, ci va vorbi tot ce va fi auzit și vă va descoperi**

lucrurile viitoare”. Dumnezeu cunoaște dorința căutătorului după Duhul Sfânt iar promisiunea lui Dumnezeu a rămas valabilă : „ ... **va da Duhul Sfânt celor ce I-L cer !**” Avem nevoie de Duhul Sfânt și pentru că : „ ... **Duhul ne ajută în slăbiciunea noastră : căci nu știm cum trebuie să ne rugăm. Dar însuși Duhul mijlocește pentru noi cu suspine negrăite ... El mijlocește pentru sfinți după voia lui Dumnezeu**”. (Romani 8 : 26 – 27)

De-ale copiilor ...

Într-o povestire se spune de unul dintre magi care după ani de zile se întreba : „**Ce-o fi ieșit oare din acest copil ?**”, se întreba bătrânul rege. Nicicând în viața sa nu putea să uite de acea călătorie și de acea minunată stea călăuzitoare. „Oare domnește acest copil ca un rege puternic ?”, se întreba regele și îndrăzni de unul singur să pornească din nou la drum. În Ierusalim, oamenii își mai aminteau de steaua minunată, dar nu și de copil. De aceea râdeau de el. În Betleem toți negară : un Isus din Betleem nu le era cunoscut. Cunoșteau totuși pe unul din Nazare+ pe acest blasfemiator ! În urmă cu câteva săptămâni fusese condamnat la moarte. Auzind aceasta, regele se întoarse trist la Ierusalim. Acolo tocmai se sărbătorea Rusaliile, sărbătoare de mulțumire pentru roadele pământului (a grâului în special). În vâltoarea mulțimii în sărbătoare ajunse și el în față unde lumea striga : „**Aceștia-s nebuni, sunt beți !**” Apoi auzi pe cineva care vorbea în limba persană, limba sa maternă. „**Ciudat !**”, gândea regele. Și ceilalți oameni din jurul său, care veneau din diferite părți ale lumii, îl înțelegeau pe acel om. El vorbea despre Isus, care după moartea sa pe cruce nu a rămas în mormânt, ci Dumnezeu l-a înviat din morți ...

Povestiri cu tâlc

Un duhovnic trebuia odată să țină o predică într-un penitenciar. Zile întregi căută cum și despre ce să le vorbească pușcăriașilor pentru a le mișca inimile. În sfârșit, sosi ziua și, cum intră în sală, care era foarte friguroasă, observă fețe ironice. În timp ce urcă la amvon, **rosti o rugăciune către Duhul Sfânt**. La penultima treaptă, omul lui Dumnezeu se împiedică și se rostogoli. Auditoriul izbucni în hohote de râs. Pe moment, credinciosul simți o mare durere și rușine. Totuși sări deodată în picioare și, schiopătând, urcă vioi treptele. Adresându-se celor din fața sa, le spuse cu zâmbetul pe buze : „**Prietenilor, tocmai pentru asta am venit la voi. Voi am să vă arăt că putem să ne ridicăm atunci când cădem !**” (Sursa ambelor întâmplări : internetul)

Rubrica sufletului nemântuit

Dumnezeu dăruiește pe Duhul Sfânt Macarie cel Mare (295-392 d.Hr.) se ruga în chilia lui când auzi o voce care-i zise : - **Tu, Macarie, nu ai ajuns încă la gradul de perfecțiune al celor două doamne care trăiesc în acel loc.** Dis-de-dimineată, ajutat de bastonul său, se duse la locul acela. Ajuns acolo, bătu la poartă și una din cele două doamne veni să-i deschidă pentru a-l primi în casă.

Macarie șezu și le chemă pe cele două doamne. Ele veniră și se așezară alături de el. Bătrânul Macarie le zise :

- **M-am ostenit mult să ajung până la voi. Acum, deci, ziceți-mi în ce constau operele voastre bune ? ... Acestea spuseră atunci : - Noi, mai înainte nu eram nici măcar rude între noi, apoi ne-am măritat cu doi bărbați care erau frați între ei. De cincisprezece ani locuim în aceeași casă. Nu ne amintim să ne fi certat sau ca una dintre noi s-o fi insultat pe cealaltă. Am petrecut acești ani în liniște și pace.**

La un moment dat s-a născut în inima noastră, însă, dorința de a intra într-o mănăstire de fecioare și am cerut părerea soților noștri, care nu au acceptat propunerea noastră. Și deoarece nu puteam realiza dorința noastră, am făcut un legământ cu ei în fața lui Dumnezeu: Până la moarte nu trebuie să iasă vorbe goale și inutile de pe buzele noastre. Părintele Macarie le ascultă și apoi le spuse : - Într-adevăr, ceea ce contează nu este să fii fecioară sau măritată, monah sau laic. Dumnezeu, într-adevăr, dăruiește tuturor pe Duhul Sfânt, în măsura disponibilității pe care fiecare o are. Isus a spus : „**Tatăl vostru cel din ceruri va da Duhul Sfânt celor ce I-L cer !**”. (Luca 11:13)

Dicționar de antonomază

• **Galina** : Prenumele feminin Galina este legat de influența cultă modernă a onomasticii ruse. Galina (un derivat cunoscut este Galea) corespunde unui vechi nume pers. gr. Galene, cu rezonanțe în mitologia greacă. Alături de forma feminină, grecii foloseau și un masc. Galenos. Cele două nume personale au fost explicate prin adj. gr. *galenios* - „liniștit, senin, calm” sau subst. *galene* - „repaus, liniște”. Deși numele este calendaristic și apare într-un document moldovenesc din sec. XVII, el nu a fost folosit la noi în timpurile mai vechi.

Cartea veche 127. Ispita lumii !

Lumea este amăgitoare și înșelătoare. Domnul zicea despre lume că „**lucrările / [tr. Ort. lucrurile] ei sunt rele**”. (Ioan 7 : 7) De aceea : „**Nu iubiți lumea, nici lucrurile din lume**”. (1 Ioan 2 : 15) „**Acesta e felul trădătorilor, zice Sf. Ioan Gură-de Aur, că tăgăduesc mai întâiu cele plăcute, și lăasă apoi să le urmeze cele triste**”. Așa e și lumea. S-ar putea asemăna cu mărul regelui Chemetus din Scoția. Acest rege plimblându-se printr-o grădină frumoasă, a văzut din întâmplare o statuie care cu deosebire îl atrase atențiunea. I se părea, ca și când statuia ar întinde privitorului un măr de aur. Regele, care nu bănuia nici o înșelare, se lăasă ispitit. Și prinse mărul cu mâna. În aceeași clipă prin o tainică mașinărie se repezi asupra lui dela cealaltă mână a statuei, o săgeată ascuțită și îi curmă viața. „**Așa sunt binefaceriile lumii, așa sunt datorile ei, zice Sf. Ioan Damascenul, ea pregătește ispita celui ce umblă după plăceri**.”

Dicționar de cuvinte, expresii, citate celebre

Anteu - unul dintre giganti, fiul lui Poseidon, zeul mărilor, și al lui Gaea, zeita pământului. De o forță gigantică, Anteu părea de neînving, pentru că ori de câte ori simțea o slăbiciune, el atingea Pământul, mama lui, și căpăta îndată puteri noi. Hercule, aflând acest lucru, l-a desprins pe Anteu de pământ și ținându-l suspendat în aer, a izbutit să-l răpună. Referirea la Anteu se face atunci, când cineva ține sau pierde contactul cu sursa puterilor sale morale sau fizice. Napoleon își regăsea forțele când revenea pe pământul natal.

Dicționar Biblic de nume proprii

Din Dicționarul Biblic de nume proprii :
• **ALMON = Loc de adăpost, Ascundere.** O cetate levitică (Iosua 21 : 18). • **ALMON - DIBLATAIM = 1. Acoperirea celor doi cozonaci cu smochine. 2. Locul unde se ascund lașii.** Localitate (Numeri 33 : 46) • **ALON = Tărie sau Stejar.** Un israelit (I Cronici 4 : 37). O cetate (Iosua 19 : 33)
• **ALON - BACUT = Stejarul jalei.** (Geneza 35 : 8) • **ALTAR = Masă de iarbă sau de piatră,** pe care popoarele din vechime aduceau jertfe (Geneza 8 : 20, 12 : 7)
• **ALUȘ = 1. Locul sălbăticiunilor, Locul leilor. 2. Simțirea lipsei. 3. Amestec.** Localitate în pustia Sinai (Numeri 33 : 13)

Versetul săptămânii

„**Deci, dacă voi, care sunteți răi, știți să dați daruri bune copiilor voștri, cu cât mai mult Tatăl vostru cel din ceruri va da Duhul Sfânt celor ce I-L cer!**” LUCA 11 : 13

Proverbe latine despre lăcomie

• Lacomul cu cât strânge mai mulți bani, cu atât mai puțin se satură. • Cu cât crește grămada de bani cu atât crește și iubirea pentru bani. • Oare nu știi că regii au mâinile lungi ? • Cine râvnește la bunul altuia pierde și pe al său. • Când umblăm după lucruri nesigure, pierdem și pe cele sigure. • Care este cea mai mare sărăcie ? - Lăcomia. • Lacomul nu se satură cu nici un câștig. • A-ți face un bun personal dintr-un bun obștesc, acesta constituie începutul lăcomiei. • Sărăcia dorește multe lucruri, dar lăcomia le vrea pe toate. (Din *Proverbe și cugetări latine*, Editura, Albatros, București, 1976).

Cum pot fi mântuiți ?

1. Nu există om fără păcat : „**Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu**”. (Romani 3 : 23) **2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat** : „**Fiindcă plata păcatului este moartea ...**”. **3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus** : „ ... **darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru**”. (Romani 6:23)